

S'Arenal de Mallorca

S'Arenal de Mallorca
Buletí informatiu del poble
de S'Arenal, del terme de
Llucmajor, el de Marratxí i
la part rural del terme de
Clutat de Mallorca.
Edita Associació de Veïnats
Son Sunyer
DIRECTOR
Mateu Joan i Florit
IMPRIMEIX
Imprenta Atlante
DEPOSIT LEGAL
PM 473-80
Publicitat i suscripcions
Camí Canteres 132
Telefon 265005 S'Arenal.

BULETI INFORMATIU N.º 40

1 DE DESEMBRE DE 1983

PREU 50 PTES.

LA PETANCA

S'Arenal.

L'equip de Fèmines de Ca'n Pastilla.

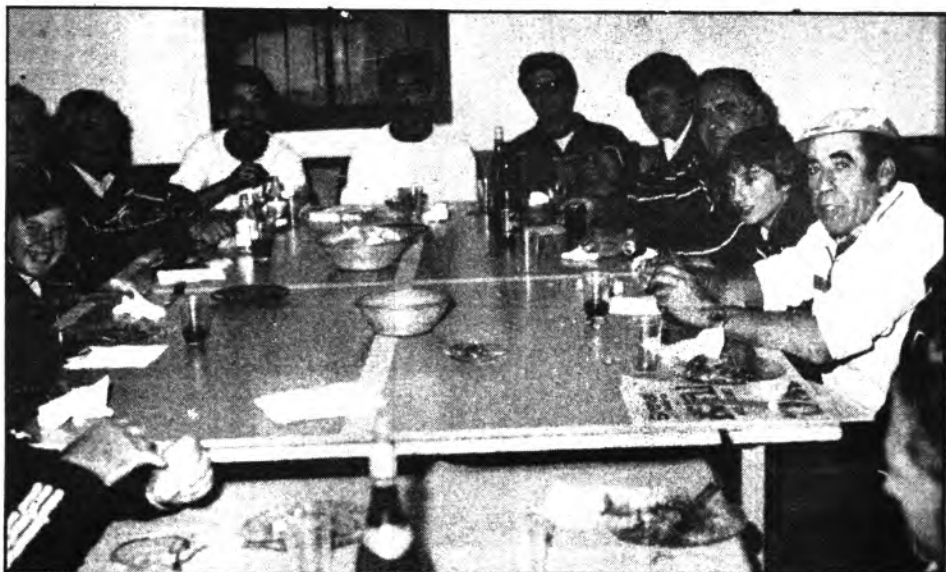
Els petanquistes de la Porciúncula, s'ho passen d'allò més bé. I és que la Porciúncula és una gran família.

Equip de tercera del Bar Tolo al Pla de Na Tesa.

El Pilarí.

L'hora del beranar, la millor de totes.

PETANCA

La comarca que va des de S'Arenal fins al Molinar, amb el Pla de Na Tesa i S'Aranjassa, és la que més petanca i petanquistes té de tot Mallorca, petanquistes que els diumenges dematí omplen les pistes dels diferents clubs, i els menjadors dels bars de devora les pistes, perquè no se poden concebre unes pistes de petanca, sense un menjador on poder berenar a la mitja part.

Vegem, però com van els diferents equips i començarem per Preferent.

El Molinar té un equip a Preferent, equip que va el segon amb 8 punts, el Ca'n Gaspar del Pla de Na Tesa, dins la mateixa categoria, només té 2 punts. A Primera A tenim al S'Arenal, primer de la classificació amb 10 punts, el Palma del Molinar amb 4, el Sant Francesc del Pilarí amb 3 i el Turó de S'Aranjassa amb 0 punts.

A Primera B, el Ca'n Pastilla hi té un equip que va el segon amb 10 punts, el Son Verí de S'Arenal va el vuité amb 4 punts seguir del Molinar amb 4 punts, el Caba-

na del Pont d'Inca amb 2 i l'Atletic Molinar amb 0 punts.

A Segona A, l'ANDALUS del Molinar hi té un equip que va primer de la classificació amb 10 punts, seguit de tots els altres equips, que com que no són de la nostra comarca, no comentarem les seves actuacions.

A Segona B hi tenim un Parque del Molinar que va tercer a la classificació amb 6 punts, seguit del Ca'n Pastilla també amb 6 punts, el Turó de S'Aranjassa amb 5, el Son Verí de S'Arenal amb 5, el Collerenc amb 5, el Sant Francesc del Pilarí amb 2 i el Molins de Vent de la Casa Blanca du el farolet vermell amb 0 punts. Cal remarcar el Collerenc, únic equip a l'únic club de petanca del Coll den Reba-sa—, noltros pensam que hi podria haver més equips de petanca al Coll degut a la tradició petanquista del poble i la seva proximitat al Molinar aon hi ha equips de petanca a dotzenes, però, els collers, són els qui han de jugar i els qui han de dir quants d'equips vo-

len tenir i mantenir.

A Segona C hi tenim un Arenal en seté lloc i 4 punts, Es Figueran de Marratxí també amb 4 punts i el Ca'n Gaspar del Pla de Na Tesa amb e punts.

A Segona D, no hi ha cap equip de la nostra comarca. A Tercera A hi tenim un Portitxol en cinqué lloc i 6 punts. La Porciúncula de S'Arenal amb 4, l'Atletic Molinar amb 2 i la U.P. Molinar amb 2 punts.

A Tercera B, hi tenim El Derroche del Molinar amb 4 punts i el Bar Tolo del Pla de Na Tesa amb 2.

A Tercera C hi ha l'Atletic Bar Cabana del Pont d'Inca amb 8 punts el Turó de S'Aranjassa amb 8 punts, el Bar Tolo del Pla de Na Tesa amb 6, el Ca'n Gaspar també del Pla de Na Tesa amb 4, el Molins de Vent de Sa Casa Blanca amb 0 i el Ca'n Pastilla també amb 0 punts.

En Fémies Primera hi ha el Turó de S'Aranjassa amb 0 punts i el Ca'n Pastilla que juga a Segona també amb 0 punts.

El Collerenc.

L'andalús del Molinar.

El Son Verí de S'Arenal.

El Parque, del Molinar.

TELEFONS UTILS A S'ARENAL

A LA PART DE CIUTAT

Ajuntament . . 227744
Tota casta de desperfec-
tes a la via pública (en-
tre les 13,30 i 15,00) . .
..... 227643-227644
Bombers 281250-
..... 290017
Residència de l'assegu-
rança social . . 289100
Creu roja de Ca'n Pasti-
lla. 264040.
Policia Nacional . . 091
Policia Municipal. . 092
Policia Municipal de
s'Arenal. 267654
Serveis mèdics.490011

La Porciúncula 260002
Ràdio Taxi 255440.

A LA PART DE LLUCMAJOR

Ajuntament . . 660050
Oficina de s'Arenal . . .
..... 264071
Bombers 660756
Policia Municipal. . . .
..... 661767
Guardia Civil . 264121
Ràdio Taxi. . . 263080
Parròquia. . . 263265
Club Tots Junts.
..... 265538
Associació de Veïnats. .
..... 265005
Grues Sampol.264193

Subscriu-te a S'Arenal de Mallorca

BUTLLETÍ DE SUBSCRIPCIÓ

Nom _____

Carrer _____

Població _____

Tel _____

M'interessa una subscripció:

☐ SEMESTRAL 600 Ptes.

Forma de pagament:

☐ Rebut domiciliat a un Banc

Banc _____

Suc. _____

Compte n.º _____

Titular _____

☐ Comptat

Firma _____

Ompliu aquesta targa i enviau-la al Camí Canteres,
132, s'Arenal.

Un nombrós grup de persones de la tercera edat de Sant Joan, visitaren S'Arenal aquesta quinzena passada. A la fotografia, una vista parcial del grup dins l'església parroquial de S'Arenal.

ELS GRANS OBLIDATS

La societat moderna idolatra l'agressivitat, la força, la joventut, el progrés permanent... tot un conjunt de valor que estan a la rel d'una societat en continu canvi. En aquest món la vellesa és vista com una maleddició, una etapa inútil en la qual l'individu entra en una decadència física i psíquica que no li permet ésser competitiu i eficaç, socialment. Si a això hi afegim la manca total d'equipaments i centres adequats, hauren de concloure que la nostra societat deixa molt poc lloc pels ancians; són els grans oblidats.

En altres moments històrics els vells continuaven treballant dins l'agricultura familiar pràcticament fins a la seva mort, i d'una manera o l'altra sempre eren útils a la seva família. A més la seva experiència i els seus coneixements, apresos durant una vida de treball i esforços, eren reconeguts i respectats. Encara que aquella societat fos molt més pobre que la nostra, una major integració social i familiar donava seguretat i coherència a la vellesa. Però avui la societat ha donat un tal capgirada que ha canviat de cap a peus les relacions familiars i el paper dels vells dins el conjunt de la societat. Els vells d'avui en dia, que han passat la seva vida dins una Mallorca agrícola que ja em deixat enrera, es veuen empesos a un món que els margina i els ignora. Són d'un altre temps, i el seu consell pareix que no ens pot ésser de profit. Sentint-se inú-

tils, amb unes pensions sovint miserables, es troben abocats a la soledat i a la vida vegetativa.

Després d'una vida aspra, plena de dificultats: anys de fam, de guerra, moltes vegades fent feines feixugues, malavejant per treure els seus fills del món que ells han viscut..., es troben que la societat no els reconeix el seu esforç, i que espesses vegades sols se'ls veu com a una càrrega i un destorb.

Es per això que tot allò que contribueixi a deixar una consciència davant aquest problema és molt important. La Caixa de Pensions, per exemple, ha organitzat des de fa molts d'anys l'Homenatge a la Vellesa, i per això es mereix el nostre reconeixement, com se'l mereixen tots els components del Patronat Local que té esment de l'organització d'aquest acte.

Activitats com l'Homenatge a la Vellesa ajuden a crear un nou ambient davant la tercera edat, però avui —sense llevar gens de mèrit als Homenatges— cal qualque cosa més. Ara ja no es tracta de l'acció carregada de bones intencions que es fa un dia a l'any, ara és mester una tasca ininterrompuda de cap a cap d'any encaminada a millorar les condicions de vida dels jubilats i a fomentar la convivència entre ells.

A Son Ferriol, a Sant Jordi i a altres viles, existeixen Clubs de Jubilats que amb l'ajuda de la Parroquia i la Caixa, empenen locals ben acondicionats,

amb llibres, diaris, jocs, televisió, etc., que organitzen excursions, activitats culturals, rifes i altres coses que puguin entretenir als seus socis. A Llucmajor, aquests dies estan organitzant el Club del Pensionista, a S'Arenal, al Coll i al Molinar, una de les zones més densament poblades de Mallorca, no hi ha cap club per a la gent de la tercera edat.

Nosaltres, no som qui per dir que s'ha de fer i com. Els pobles de la nostra comarca, amb molte de gent desarrelada, i precisament per ésser gent desarrelada, necessiten clubs de Pensionistes. La parroquia, és ara per ara, l'única entitat que aglutina a la gent a aquests pobles que no tenen ajuntament, Les Caixes, que paguen les pensions als vells i que guarden els seus estalvis juntament amb la parroquia poden organitzar els seus estalvis juntament amb la parroquia poden organitzar aquests clubs que una vegada en marxa, marxen tots sols. No mancarà l'ajuda dels ajuntaments ni del Govern de les Illes si és necessària.

No hi ha cap dubte que aquest assumpte convé que sia estudiat sense pressa, però també convé que qualcu el mogui, no hi ha res que se mogui si no ho enpenyen. Un centre que fos a la vegada residència i lloc de convivència pels vells seria un guany extraordinari pels nostres pobles. Esperem que no es deixi perdre aquesta oportunitat.

No és competència del Parlament europeu

Dankert no es pronuncia sobre nacions sense Estat

Barcelona.— El president del Parlament europeu, Pieter Dankert, en una carta dirigida a la Crida a la Solidaritat diu que la Cambra que presideix no té competències per a pronunciar-se sobre la declaració de «nació sense Estat» per a Catalunya i altres nacionalitats europees. El president opina que aquesta iniciativa catalana, a la qual no hi ha res que s'oposi, és una qüestió de la incumbència de les «institucions estatals».

«Aquesta resposta d'acolliment i obertura és la que, en definitiva, esperava la delegació catalana», ha dit el secretariat de la Crida.

La carta del president del Parlament europeu és la contestació a un document que una delegació de la Crida va lliurar al Parlament europeu, a Estrasburg, ara fa un any. En aquest document, a més d'afirmar la vocació europea dels Països Catalans, hom demanava que el Parlament acollís la petició raonada de considerar Catalunya i les altres nacions

europees sense Estat propi com a nacions amb dret a ser representades com a tals en les institucions europees. Per altra banda, el secretari del CIEMEN (centre internacional Escarré per a les minories ètniques i nacionals), Àngel Colom, participarà el pròxim dia 28 en un debat sobre les nacions sense Estat. En aquest debat, que es farà al centre Pompidou de París, hi participaran representants d'Ucraïna, Armènia, Euskadi i Letònia.

MIQUEL RAYO
I FERRER

Poc a poc, com el degotís dels grans d'un rellotge d'arena, va canviant l'actitut dels mallorquins envers de la Naturalesa.

Lentament, això sí; amb una parsimònia desesperant per als qui treballam en ella i sabem de la seva fragilitat i dels seus valors. Fa dotze anys que aparegueren, per a seguir de mode regular fins avui mateix, els primers articles sobre la Defensa de la Naturalesa als diaris de les nostres illes. Des de llavors, la veu dels qui pretenen la Conservació de les espècies i dels espais naturals insulars, no ha deixat d'aparèixer a les pàgines de la premsa local. Així, a força d'escriure una vegada i una altra les mateixes coses, els conservacionistes comencem a notar el canvi d'actitut del que parlàvem en les primeres línies d'aquest breu escrit.

D'aquest canvi, n'hi ha hagut demostracions contundents en els darrers mesos: basta analitzar la manifestació del propaseta dia 30 de setembre per la salvaguarda íntegra d'es Trenc. Però, i a aquests vull referir-me ara

Questió d'actituts

mateix, hi ha quotidianament fets menys espectaculars, però no menys importants que demostren el mateix: que la gent mallorquina comença a conèixer la Naturalesa i, sobretot i com a conseqüència d'aquesta coneixença, comença a estimar-la pels seus valors intrínsecs.

Vull glossar-ne un a continuació. Fa pocs dies, un pagès de la Serra Nord trobà enmig d'un coster un voltor negre viu, posat en terra i aparentment sense cap ferida. L'home s'hi acostà. L'aucell no s'espantava: sense dubte era un animal malalt o afamegat, sense forces. La reacció hauria d'haver estat de fuga. La reacció «normal» de l'home fa ben pocs anys hauria estat d'anar a cercar l'escopeta per a abatre l'aucell d'un tir, per a després bravejar-ne davant els amics i els familiars. Però,

l'home capturà el voltor viu i, en lloc d'anar a cercar l'escopeta, va anar a cercar el guarda de l'ICONA, per a donar part de la seva troballa... No cal dir que el voltor és a Son Reus (el Centre de Recuperació d'Aucells de Presa, que l'Ajuntament ha instal·lat a aquesta finca municipal), i ha estat observat pels menescals experts en aquestes qüestions. Ells determinaran qui és el mal del voltor, quin tractament cal donar-li, i quan serà retornat a la llibertat.

Des d'aquestes línies, doncs, vagi la nostra felicitació per l'home que va saber respectar la vida d'un animal, l'espècie del qual està a punt de desaparèixer de les nostres muntanyes. Aquest home mereix una medalla. El seu civisme obri una porta cap a l'esperança.

HIROSHIMA I NAGASAKI: IN MEMORIAM

El sis d'agost de 1945, el quadrimotor 8-29 "Enola Gay" de les forces aèries nord-americanes va deixar caure a les 8,15 del matí la primera bomba atòmica de la història sobre Hiroshima, a l'illa de honsyū vora al riu Ota a la Seto Naikai. "Little boy", es deia la bomba.

Automàticament, 13 km2 quedaren completament destruïts. A l'acte moriren unes 60.000 persones aproximadament: primer quedaren cecs mirant aquell infern, després venen com la pell els queia, esqueix rera esqueix i finalment es convertien en torxes humanes. A finals de 1945, un altre quadrimotor 8-29 del mateix exèrcit nord-americà, deixava caure una altra bomba atòmica, aquesta de plutoni, sobre la ciutat de Nagasaki al NW de Kyūsyū, també al Japó. Aquí els kilòmetres quadrats destruïts foren set, els morts a l'acte

30.000, i a finals del mateix any 70.000. La bomba fou habirada "Home Gas".

Estudiant els resultats de les dues bombes, els metges descobriren una nova, novíssima, malaltia que feia molt més matx que la mateixa bomba incendiària en sí: la radioactivitat. Aquests són uns quants símptomes entre molts d'altres: febra alta, pèrdua de cabells, excés de globus blancs, pèrdua de sang per les genives i ungles, pèrdua de la percepció sensorial, anèmia total... que, inexorablement, abocaven a la mort.

Davant aquesta desolació, el 15 d'agost del mateix any 1945, l'exèrcit japonès presentava la rendició als nord-americans. Poc més o manco cent-vint mil víctimes era el botí ianqui més "adequat" per a provocar la capitulació del país del sol ixent.

Trenta vut anys després d'aquest holocaust, més de

370.000 sobrevivents pateixen encara les conseqüències de la radioactivitat, i molts mils de recent-nats sofreixen malformacions diverses.

Fins aquí, lacònicament, la fredor de les xifres, de les dades. Xifres i dades que, de tant sentides, potser ben vé que patin juganerament per aquesta pell humana nostra que comença a ser, a cops de guerres, de morts, de violències, de terrorisme, de dictadures, de despareguts, de torturats, de dissorts diverses de tot aborronadores, pura i destil·ladíssima insensibilitat. I de cap manera els trenta-vuit anys de dol que ens separen d'aquest ferotge i indigne i covard magnicidi poden haver-nos vacunat la ràbia, el crit exasperat i la lluita que aquest mateix acte provoca.

No es tracta de fer tremendismes, ni d'invocar vanament a l'optimisme: és ben palpable el perill

(imminent o a curt o llarg termini) d'un enfrontament bèl·lic que, com deia n'Einstein, de donar-se serà el darrer, perquè el que li pugui seguir tendrà a les pedres per armes. Es imprescindible prendre consciència de que hi ha moltes amenaces (armamentístiques o no) que penjen sobre les nostres testes com si fossen encruies enormes sostingudes per fils finíssims: des d'unes centrals nuclears i les seves deixalles, dipositades en qualsevol fossa atlàntica, fins a la destrucció massiva i abusiva dels espais naturals.

La qüestió no és simplement el tòpic de qui "pitjarà el botó"; el problema és que hi ha un botó capaç d'activar un mecanisme infnal que a la vegada, pot transformar radicalment tot el que fins ara coneixen per humanitat. El "quid" és que existeixen mitjans de destrucció que, tira tira, arraconen l'home del seu entorn habitual, fins a convertir-lo en una titella en mans d'una casta superior de guerres àvids de poder, un poder que apunta directament a la destrucció. No importa que aquesta "casta" sigui blava, roja o groga: el fet és que la casta o castes guerreres existeixen tot amenaçant.

Es fa necessari prendre consciència i saber calibrar exactament l'extensió de tot allò que, a comptes de progrés, se constitueix en una amenaça. Es fa necessari valer-nos de la veu i cridar i fer sentir el nostre disgust per tot allò bèl·lic per tot allò que significa desolació, mort.

Malgrat tot, Hiroshima i Nagasaki són un toc d'alerta que no pot espantar la distància que ens separa, com deia abans. Per això anualment el batle d'Hiroshima demana la suspensió del procés arma-

mentístic de les dues "bandes". I per això, fugint tanmateix d'optimismes exagerats i de pessimismes derrotistes, cal tenir present les conseqüències d'un magnicidi com aquell que traslladat als nostres dies, no deixaria de ser, gairebé, un simplíssim "aperitiu".

Hiroshima i Nagasaki són dos estigmes més en el front de la nostra consciència impossibles de curar. Nagasaki i Hiroshima volen demostrar des de tanta devastació que "per a la vida s'ha fet l'home i no per a la mort" com canta el nostre Raimon.

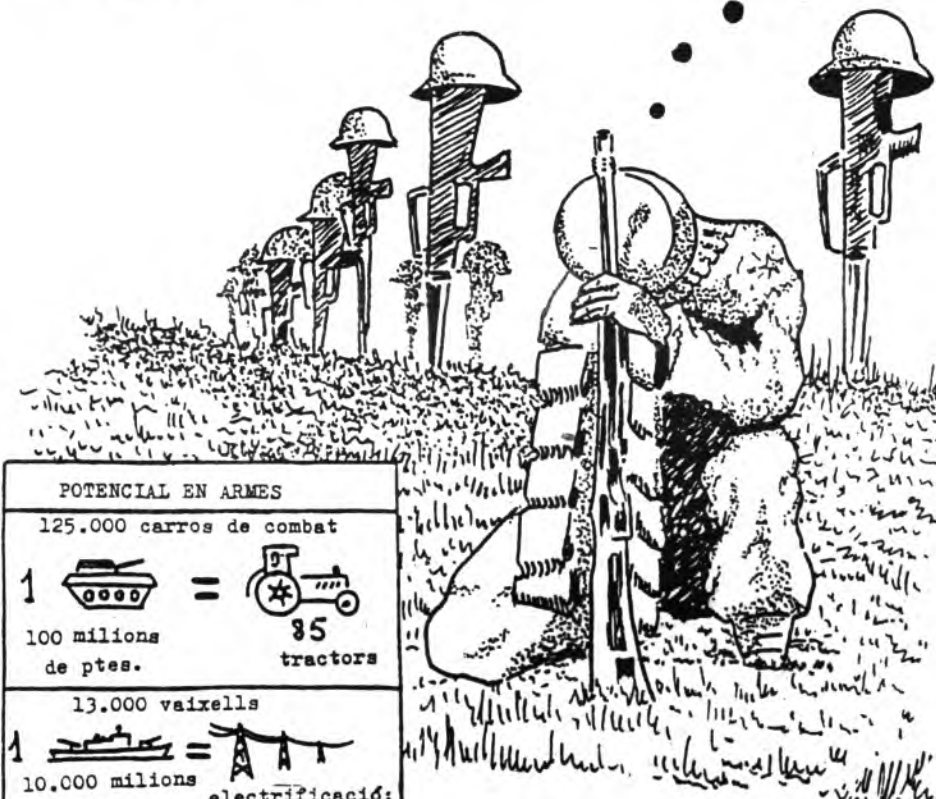
JAUME MATEU MARTI

MITOS VIDEO CLUB

Carretera Militar, 258 - Telf. 26 80 60 S'ARENAL (Mallorca)

Des de 1945 han mort en guerres deu milions de persones: més que a la segona guerra mundial...

POTENCIAL EN ARMES

125.000 carros de combat

1 = 85 tractors

100 milions de ptes.

13.000 vaixells

1 = electrificació: 13 ciutats 19 àrees rurals

10.000 milions de ptes.

35.000 avions = 75 caces supersònics 2.000 milions de ptes.

1 ens correspon per habitant 15.000 tonelles de explosius Despeses armament = 100 milions de ptes. per minut

Forces armades = 347.000 persones

Any 1980 Despeses militars = 519.204 milions ptes. = 25 % del pressupost de l'Estat

Programa PACA = 350.000 milions ptes.

BAR EL PUERTO

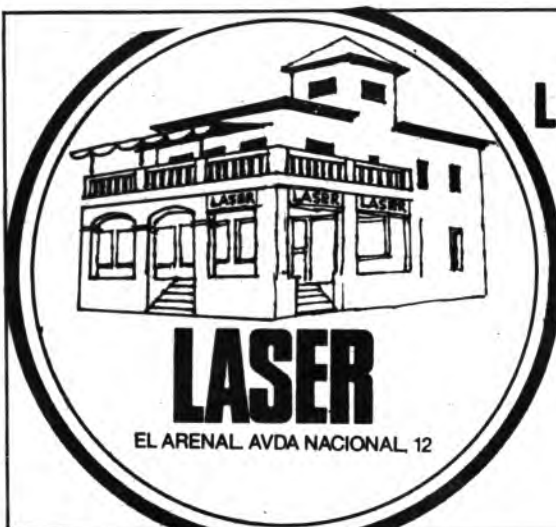
El Bar "El Puerto", recent pintat i acondicionat de cara a l'hivern. Un lloc ben acollidor, aquest bar del carrer Mollet de S'Arenal.

Video Reportatges VHS i BETA

CONDOR

Li feim una cinta video reportatge de les seves noces, comunions dels seus fills, festes familiars, a fi de que pugui a qualsevol hora mostrar-ho al seu aparell de T.V., als seus amics i familiars. Preus molt econòmics. Ens cridi sense compromís.

Telefons 262192 - 269491.

LASER

EL ARENAL AVDA NACIONAL 12

LES SEVES FOTOS
COLOR EN

1 1/2
HORA

TROBADA DE LES PARRÒQUIES DE L'ARCIPRESTAT DE SANT MARÇAL

Unes 120 persones de les parròquies de Sant Jordi, S'Aranjassa, Son Ferriol, Es Pla de Na Tesa, Sa Cabaneta, Portol i Bunyola, parròquies que integren l'Arciprestat de Sant Marçal, se reuniren el passat diumenge en una trobada d'estudi, reflexió i esplai a Sant Jordi, sota la presidència del seu arcipreste que és el rector d'aquesta darrera parròquia.

El matí se van discutir diverses ponències, el migdia hi va haver dinar acabat el qual els joves santjordiers cantaren i representaren comèdies curtes acabant la trobada a mig horabaixa amb una celebració eucarística.

Aquestes trobades, se fan tres vegades, se fan tres vegades cada any, de forma rotativa a les diferents parròquies que integren l'arciprestat de Sant Marçal.

MARGE O CARAMULL DE PEDRES?

El dissabte de Nadal de l'any 1945, les antenes de Radio Vaticana feien arribar als països europeus, encara dins la pols i el fum de les bombes, i als de l'Amèrica del Nord (llavors, per aquí, encara li dèiem "el món" a aquests) unes paraules clares i compromeses de Pius XII: "aconseguir la pau passar per aconseguir la democràcia; i aconseguir la democràcia suposa fondre la massa per a convertir-la en poble".

MASSA ho deim a un caramull de coses, k o de persones acaramullades com si fossin coses, com si sols comptassin pel seu número. POBLE, és un conjunt de persones, cada una lliure, conscientment lliure, i que s'uneixen (es fan solidaris) per constituir un poble.

Un caramull de pedres no és sinó un caramull, que fa nosa o es fa servir de barrera. Per construir un marge, hi ha que agafar les pedres del caramull, una a una, col·locar-les, amb mans de mestre

marger, a fi d'aguantar la terra de la marjada on creixeran els arbres.

El Papa Pius XII parlava, aquell dissabte de Nadal, a la societat europea, no directament a l'Església. Que l'Església ha d'esser POBLE i no MASSA, ell ho donava per descomptat.

Anys després, el Concili va parlar de l'Església no com a "societat perfecta" que voldria dir: com un caramull de pedres col·locat on l'amo vol ("amo" amb lletra petita, per favor!), sinó com a POBLE de DEU, on, units per l'Esperit, tots estam junts perquè volem.

Però... ens costa passar dels bons desitjos als fets. Per exemple, si dins l'Església no som pedra del caramull, sinó pedra del marge, jo tenc la meua paraula a dir, no sols anar repetint com un lloro... Una paraula responsable (això sí). Paraula de "pedra" que és part d'un marge, que té una finalitat... Sí. No qualsevol paraula. Però tampoc qualsevol si-

lenci.

I no ho solem fer. Cert que desanima el veure com a qualcú li enfloquen un tapamorros quan parla. I ens donen una bona excusa per a cultivar la peresa i la comoditat. Però... ¿volem o no volem esser pedra del marge, persona lliure que fa poble?

Per exemple, jo estic cansat que parlin en nom meu (en nom de los "católicos españoles", o "del clergat") quan ningú m'ha demanat el meu parer en qüestions damunt les quals tenc obligació de pensar i d'opinar. No "dret", sinó obligació de fer-ho.

Em va treure de polloguera llegir als diaris una carta "en nombre de los católicos españoles" donant les gràcies al Papa per haver entregat una bona part del donatiu que li férem entre tots, ningú té el dret a donar aquestes gràcies sense haver-m'ho consultat. ¿Som pedra del marge o del caramull? ¿Hem de fondre la massa per fer-ne un POBLE (també, i primer, a l'interior de

l'Església) o deixar-ho anar, com si fossim paraules guapes... d'altre temps?

Però és que no ho són. Jo hi continuu creient. Pentura encara més ara, quan sé i bé, per experiència, que fer marge suposa molta de paciència, i

aguantar la coïtja de moltes engrunades de dits... i que aparenti caparrudesa el que és Esperança. Sobre tot ara, quan es posen de manifest els forts interessos perquè l'Església no sigui aquest llevat de l'Evàngeli ("perillós" llevat

per a determinats i concrets "interessos"), llevat capaç, per la força que li ve de Jesús, de tovar en vertadera i engrescadora democràcia a la nostra societat.

MIGUEL MULET COLL

A Sant Jordi, hi ha joc de loteria les llargues vetlades d'aquest hivern. No direm a on, qualsevol santjordí trobarà el lloc si el cerca.

URBANISME BEN FET

Per a principis d'any, començarà a funcionar una Agència RENAULT a la nostra comarca, concretament a Son Ferriol. Era ben hora, perquè fins ara calia anar a Lluçmajor o a Ciutat per fer les revisions quan compraves un cotxe d'aquesta marca. Ben prest donarem més notícies amb el lloc on se troba aquesta agència

de vendre i revisar cotxes a Son Ferriol.

Un poble ben fet Son Ferriol que amb la nova normativa del Pla General que ara se revisa quedarà molt bé. Hi ha gent que se queixa de no poder fer més altures, però es que amb un soterrani, una planta que pot ser dedicada a vivenda, comerç o indústria i un pis queda-

rà molt bé, quedarà amb una densitat d'uns 300 habitants per hectàrea, densitat que sobrepassa un poc en allò que és ideal, segons els urbanistes.

Perquè està ben demostrat que densitats més elevades crean molts de problemes: començant pels de la circulació i aparcament dels cotxes i per la irritabilitat de la gent que es-

tant massa estreta crea conflictes.

Qualsevol casta d'animal, quan està massa estreta, mossega als altres, encara que sien de la seva mateixa espècie. Un cas ben clar el tenim en S'Arenal. Cases de 12 pisos, llavors hi ha turistes que se tiren dels pisos alts al carrer, aquesta temporada passada n'hi ha hagut més de tres. Tiren aigua, botelles i altres objectes als qui passen i ves a saber qui ha estat, d'un pis nou o deu i amb tants de pisos. Renous i desgavell tant

de dia com de nit i tot degut a una organització pensada amb sos peus. Urbanització que se paga molt cara, ningú que pugui hi vol quedar. Els qui la varen fer i els qui han fet quatre doblers, s'en van a viure a altres llocs més espaiosos, hi queden els qui no els queda altre remei. Els turistes tampoc hi volen estar més que en s'estiu de plé i els de més baix poder adquisitiu. Ara, per Tots Sants i fins a Pasco, només queden tres hotels oberts a S'Arenal

i no arriben a tants a Ca'n Pastilla. A les Mervelles i Sometimes, lloc millor urbanitzat, encara que per ara no tenguim totes les dotacions i serveis, són dotzenes els hotels oberts i amb bona ocupació. Les botigues i souvenirs tenen bones ventes i les discoteques marxen. Perquè l'urbanisme ben fet dona doblers a molte de gent. Al contrari de l'urbanisme mal fet que n'enriqueix a uns pocs, però tira dins la misèria i el mal viure de la majoria.

Aquests dies passats hi ha hagut assemblees massives a Sant Jordi i a Son Ferriol per explicar la Revisió del Pla General. A molte de gent li agradaria tenir la possibilitat de construir més altures de les previstes al pla.

LA POLICIA ACONSELLA

La policia aconsella:

—Posi persianes a totes les finestres i balcons i les asseguri amb un forallat interior.

—Col·loqui reixats a aquelles finestres da facil accés des de l'exterior. No deixi entre barres una separació major de 120 mm.

—Posi a les seves finestres un tancament hermètic eficaç i, a ser possible utilitzi vidre aïllant inasellable, compost de dues o tres làmines compactes.

CASA MORA

Falleves, corretges de persiana, estanterias arrambadors, barreres, REIXATS, ferreria artistica, pulidor de metalls.

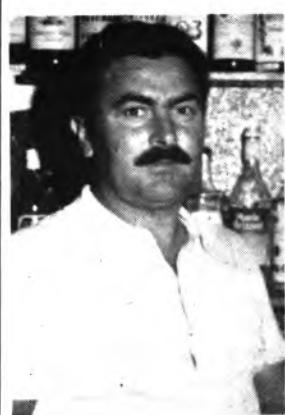
Tel. 270458

C/ Rocinante, 28 — SON FERRIOL

☎ 27 04 58

C/. Rocinante, 28 -

SON FERRIOL

BAR TURÓ

DARTS, BILLAR,
PING PONG,
FUTBOLIN,
CARTES,
PARXESSI...

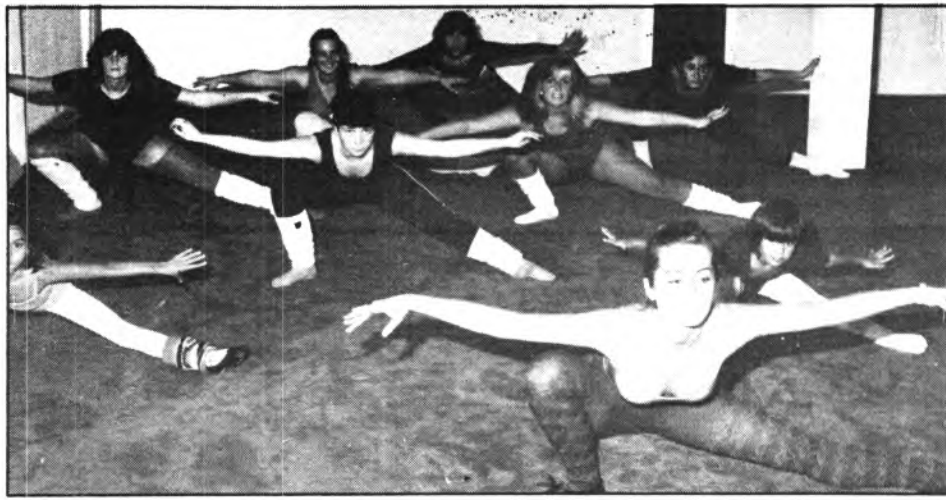
ES TURÓ DE
S'ARANJASSA

TAVERNA CAN PEIXET SANT JORDI

TAVERNA DE C'AN BENET
CARRER BAUÇA, 3 S. JORDI

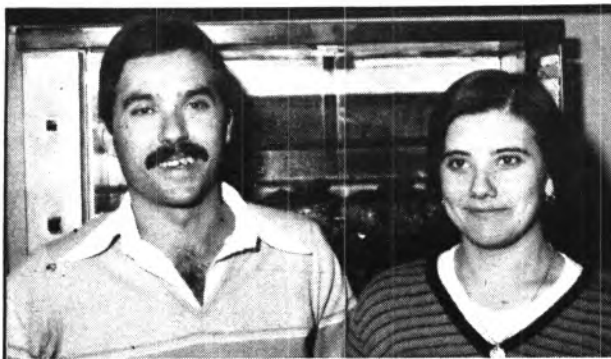
Belles, estil·litzades i plenes de salut són aquestes dones. Ho són perquè practiquen un dels millors esports inventats fins avui. Elles perden quilos a cada sessió, si llavors segueixen un règim adequat, l'eterna joventut és segura.

A l'Escola Pública del Molinar també s'ensenya Karate.

RESTAURANT CAN PRUNES

DEVORA LA
GASOLINERA DE
S'ARANJASSA

Ha tornat a obrir
POLLASTRES A L'AST
Avinguda del Cid, 30 - Son Ferriol.

RESTAURANT QUIRANTE

SANT JORDI

Mairata

Fusteria metálica
en ferro i alumini
Porte, balcons, barreres, arrambadors

San Joan de la Creu, 90 - 100
Telèfon 240297
SON FERRIOL

SE VENEN
PORTES - FINESTRES
PERSIANES I
VIDRIERES

Pedro J. Armijo Sánchez

Carrer Jover Coll, 56
Tel. 275283 Part. 270678
SON FERRIOL

U. D. COLLERENC

Fa dos anys que el Collerenc fou absorbit pel Mallorca. El Coll d'en Rebassa se va trobar sense futbol durant un temps, fins que aquesta temporada un bon deportista, en Montserrat Ferragut va posar fil a l'agulla i va organitzar altre vegada el futbol al Coll.

I han començat bé, amb 5 equips dels més modests, però que ja pujaran de categoria.

El Collerenc té un equip de Benjamins, que juga el Torneix del Consell Insular, i quatre equips federats; alevins, infantils, i tercera regional.

Un tercera regional que no ho serà molt de temps. Van primers a la classificació seguits del Ferriolenc. Es quasi segur que passaran a segona al final d'aquesta lliga. La plantilla del Collerenc està integrada per: Bernat Carbonell, Andreu Joan, Angel Menéndez, Josep M. Crespi, Manuel Alfambra, Francesc Fuster, Josep Alfambra, Joan García, Francesc Mir, Josep Ramis, Pere Barceló, Vicent Roig, Manuel Gimeno, Pere Vega, Eduard Vega, Sebastià Bauzá, Josep M. Pérez, En-

ric Munar, Nicolau Martín Antoni Más i Enric Gil. Els entrenadors són en Josep Fuster i en Pau Más. El delegat de camp, n'Abraham Roncero. La directiva del Club, és la que segueix:

President: Monserrat Ferragut Ramis.

Vice-president: Juan Vega Valle.

Vice-president: Enrique Gil Gregorio.

Tesorer: Salvador Alba García.

Secretari: Vicente Fuster Martí.

Vicesecretari: Juan Lamarca Hervás.

Vocals: Antonio Vega

Valle, Antonio Aroca Navas, Abraham Silva Roncero, Antonio Alfambra Alfambra, Francisco Durán Millas, José Durán Millán, Antonio Vidal Bonet, José Gil Gregorio, Bartolomé Bauzá Sánchez, Angel Menéndez Pardo, Jaime Más Capellà, Gregorio Moneris.

Una directiva, uns jugadors, una organització que donarà molt que parlar els anys que venen. Ben segur que no en tendran de ganes de deixar-se absorbir pel Mallorca ni per cap altre club, deixar-se absorbir, és morir.

Conxa Perales, una gran aficionada del Collerenc.

FUTBOL DE EMPRESES

COMERCIAL MARÍ

El seu local social, és la Cafeteria Ambar devora la Plaça de la Reina Maria Cristina de S'Arenal. Abans, fou al Comercial Marí del Coll d'En Rebassa, durant dues temporades i el camp on juguen, és, sempre ha estat el Camp del Collerenc, entre Ca'n Pastilla i el Coll.

El president d'aquest club és en Miquel Marí, el vice-president en Tomeu Quetgles i el secretari-delegat de camp, en Joan Cerdà. La plantilla està formada per jugadors de S'Arenal i del Coll, tots cares conegudes del futbol de la nostra comarca, són els que segueixen: Rigoberto, Marí, Quetgles I, Quetgles II, Riera, Sastre,

Guasp, Reinés, Busquets, Bosch, Aziz, Cerdà I, Cerdà II, Rodríguez, Meleno.

La majoria jugadors mallorquins amb molte de moral, van el número 7 de la classificació però pensen que quan acabi la lliga estaran dins els tres primers. Per aconseguir-ho no fa molt fixaren l'inter-nacional marroquí Aziz i estan en tractes amb en Roman del Rafal que l'any passat jugava a primera regional preferent.

Molta moral, molte companyonia i un renover que sempre fa en Tomeu de l'Ambar, dona instruccions als seus jugadors durant tot el temps del partit.

El futbol d'Empreses ja té solera a S'Arenal. "El bar La Estación és el club més artístic en aquesta modalitat."

TRANSPORTS PUIGSERVER

TEL. 265272 - S'ARANJASSA

TALLERES MILLAS

SERVICI OFICIAL

CITROËN

EXPOSICIO I VENDA
C/ GUASP, 7. TEL. 260590.
COLL D'EN REBASSA

CITROËN ^ - BX 14 E - BX 14 RE - BX 16 RS - BX 16 TRS

COL·LEGI PÚBLIC PONT D'INCA

PRIMER PREMI NACIONAL DEL DIA DE LA ALIMENTACIÓ

El col·legi públic del Pont d'Inca ha estat guardonat amb el primer premi nacional sobre el Dia Mundial de l'Alimentació. De tots els treballs presentats per diversos col·legis d'EGB d'Espanya, el del Pont d'Inca ha merescut la important distinció.

Al col·legi es donen tots els cursos d'EGB i preescolar. Compta amb noranta-quatre alumnes i quatre professors. És director del centre, Gabriel Pol i el professor de plàstica, directament vinculat al premi, és Antoni Carbonell.

El treball presentat ha estat realitzat pels alumnes de sisè, setè i vuitè. Els professors donaren unes informacions sobre el tema de l'alimentació, centrant-les sobretot a la nostra Illa i després a tot el món.

Els alumnes, vint-i-cinc en total, presentaren un mural de quatre metres que ha estat el treball guardonat. El títol del mural era "Alimentaria-83, dret prioritari". En ell s'ofereixen estadístiques, estats i situació alimentària.

El Club d'Esplai del Pla de Na Tesa funciona a ple rendiment. Els dissabtes i diumenges tenen activitats manuals, preparen excursions... Un bon club que soluciona el temps lliure de la joventut del Pla

GUILLEM VIDAL, BATLE

"EL QUE NO PUG DIR ÉS EL QUE HA DE FER L'OPOSICIÓ"

Guillem Vidal

En Guillem Vidal, batle de Marratxí és un polític nat, interessat en tots els temes que duguin a una millor política municipal. Estudiós en profunditat de les Lleis de Règim Local, fins i tot li han demanat que se dediqui a instruir polítics, com és natural ha dit que no, ja que se deu al seu partit i a la seva gestió al front de l'Ajuntament de Marratxí. Totes les preguntes que li fa aquest aprenent de periodista són contestades per Vidal recolzat en els seus coneixements de les lleis, perquè és ben diferent par-

lar de política a un bar, o fer-ho assegut al front d'una comissió municipal per posar un exemple, on la Llei de Règim Local sempre hi ha d'esser present.

—No us deman que feu un balanç dels vostres anys de gestió per que seria molt llarg. Però si de la darrera singladura, és còmode fer feina amb aquesta ample majoria que us donaren les urnes?

—Bé, la problemàtica dels ajuntaments ens ve marcada per la Llei d'Administració Local. Jo puc dir que sempre ha inten-

tat cercar la col·laboració de totes les opcions polítiques dins de la normativa legal, lo que no puc fer, és dir allò que ha de fer l'oposició en el govern que actua. La meua responsabilitat és seguir el programa electoral i intentar resoldre els problemes que tenguí el municipi.

—Gràcies a un informe d'ICONA, Unió Mallorquina ha decidit recolzar la proposta socialista de no organitzar Es Trenc, que opinau vos personalment d'aquesta decisió?

—Pens que U.M. ha estat consegüent amb el seu

programa polític.

—Per a quant senyor batle, el canvi de nom dels carrers i la normalització lingüística?

—Nosaltres ens devem a un programa polític i a un partit polític local, ells són els qui han de determinar el moment en que s'han de canviar els noms. De totes formes, el grup municipal d'U.M., va demanar no fa molt a un grup de joves que estudiassin científicament aquest tema a í de poder fer aquest canvi així com nosaltres volen que se faci.

XISCO BUSQUETS

Xisco Busquets

PERRUQUERIA KATI

BERENGUER DE GIRALT, 5 SANT JORDI
Tel. 266813

ESCOLA PETITO

Plaça Reina
M.ª Cristina s/n.
Tel. 26 68 15 - S'ARENAL

TALLERES VALLESPÍR

Mecànica
Planxa
Pintura
al Horno

San Juan de la Cruz 119 - Tel 41 38 67
SAN FERRIOL (Mallorca)

HISTORIES D'ES BOTXI DE SON CANTAGRINS

MALLORQUETA, T'ESTIM MOLT!

El R.C.D. Mallorca es per tots els mallorquins una de les nostres representacions esportives més importants de cara a quasi tot. Aquí vivim bàsicament del turisme i tot allò que, d'una manera o d'una altra, pugui promocionar Mallorca es prou important.

Tothom sap que l'arenaler Miquel Contestí, va esser es "capotas" d'aquesta darrera etapa del Reial Mallorca. Sense manies, amb força i fent moltíssima feina (Que mai li podem agrair els mallorquinistes) va pujar al Mallorca de Tercera Divisió a Primera. I ara... ja el tenim dins Primera.

Lo "fácil" està fet, ara ve lo difícil, que es ni mes ni manco lo que estas pensant, mantenir-se. Els resultats de moment, no acompanyen gaire, de ca-

ra a conseguir aquest proposit que tenim tots els mallorquinistes.

Ses solucions, desde de fora des club, sempre son fáciles de donar, que si això s'hauria de fer d'aquesta manera o d'aquesta altre. Emperò lo que si, pareix molt clar són un parell de premises a tenir en compte:

1er. Començar a fer feine perque d'aquí a uns anys tots els jugadors que juguïn amb el Mallorca siguin mallorquins o fets a les nostres Canteras.

2o. Aconseguir que les Autoritats de les Illes se concien d'aquest problema i facin tot el possible perque Mallorca tenguï prou camps d'entrenament per els futurs valors.

3er. Fundar una escola de futbolistes dirigida i coordinada per autèntics professionals, per les mateixes raons.

5o. Anar educant de forma progresiva i "sin rupturas" al nostre aficionat. ¿Com? Bé, podem començar parlant en la nostra llengua per el alteveus d'es club els dies de partit, fent els carnets i tot quant surti de les oficines d'es club igualment amb la nostra llengua. ¿Perque així i no en castellà com es fa ara? Molt sencill. Una de les pocas cosas que ens queden als mallorquins que ens uneix, avui per avui, es sa nostra llengua, ¿o no? Els mallorquins, de tota la vida hem estat un poble servilista i colonitzat, antigament per fenicis, moros, etc. i avui per l'allan turistic. Això, si, hem sabut prou treura durós a tothom, emperò i per noltros? i entre noltros, que és lo que ens uneix? Per desgracia, només sa llengua i si adamunt la

anam aniquilant a poc a poc, jo no se a on arribarem!

Els aficionats no esti man es club. I com el podem estimar si tots els jugadors que hi ha son forasters i ens han costat una millonada? Com podem perdonar una fallada a un jugador que cobra 50 milions i lem pagat entre tots?

TOT TE SOLUCIO!

I es així, tot te solució en aquest mon, manco la mort. El Mallorca ha pujat igualment que han pujat tots els hotels que hi ha a S'Arenal a primera fila, sense que ningú pensés en el futur. Ara ho tenim així perque tots ho hem volgut així. Sa petita diferència entre els hotels o la propera autopista entre la platja i els ho-

El Mallorca que no pita.

tels i el Mallorca es que lo del Mallorca té solució i lo dels hotels no.

Sr. Contestí una vegada mes li prec, que comenci a fer els fonaments

del nostre Mallorca, els nostros fills li ho agrairàn.

ES BOTXI DE SON CANTAGRINS

JOAN CARLES THOMÀS, JOVE VALOR DEL PLANTER

Joan Carles Thomàs y Salom, amb 14 anys és un jove valor del planter de Marratxí en el mon de la bicicleta. La seva afició va començar l'any 81 i fou dos anys campió en fondo i carretera d'alevis de Mallorca i campió de les Illes en pista.

—A quantes carreres has participat?

—A setenta tres, com a aleví, quaranta com a infantil el primer any, i quinze infantil el segon any.

—Quins entrenadors has tingut?

—En el C.C. Marratxí, el senyor Porres; en el 2 Perellons, el senyor Ramis i actualment mon pare.

—Quins són els teus projectes?

—Continuar i arribar a professional, faig comtes de guanyar totes les carre-

res que pugui, encara que será difícil per que no se recolza massa als corredors.

—Creus que a Mallorca hi ha bons corredors?

—Es clar que n'hi ha, i molts, pero no els ajuden.

—Quin corredors admir-

res més?

—A n'En Joan Caldentey de Manacor.

Nosaltres, desitjam molt de sort i que segueixin els triums d'aquest marratxiner.

XISCO BARCELO

ELS SANTS

Per si un cas el santoral no està ben carregat de sants, el Vaticà ha donat llum verda als seus homes per a que duguin endavant la santificació de les víctimes de la guerra civil que ho mereixin. De moment, tres monjes assassinades a Guadalupe ja guardan coa. S'han destacat d'entre un milió d'assassinats i encara que Roma tenguï mànega ampla, imagin que no hi haurà un milió d'altars disposats a cobrir-los a tots.

Hi tindrà que haver selecció-també els sants han de fer oposicions —i a bon ull ja no sé del milió quins pujaran als altars i quins baixaran a l'infer. Els rojos —als quals sempre les fa flamejar l'ànima— als inferns. I els balus? Doncs a confondre's amb el blau del cel. Francament, tot això és poc seriós. Alguna cosa estarà tramant la Església en aquesta vall de

llàgrimes en que s'estan convertint les Espanyes, afamades en el sud i mossegadores les del nord. Intentarà aixecar les icones de la Creuada? Posarà missions a favor dels bons allots i en contra dels dolents, per veure si el socialisme es va al fons del mar, matarilerile? Perque, m'imagin que ningú proposarà la santificació de Don Julián Besteiro, que a la glòria sia. No em faig a la idea de veure'l amb el seu vestit entre ciris i flors. De totes maneres, la dreta donarà sants com per a permetre guanyar una altra guerra. Es la penúltima esperança d'en Fraga, doncs Ignaci de Loyola i Santiago ja li han donat tots els seus vots. Les tres santes de Guadalupe poden ser-li una benedició.

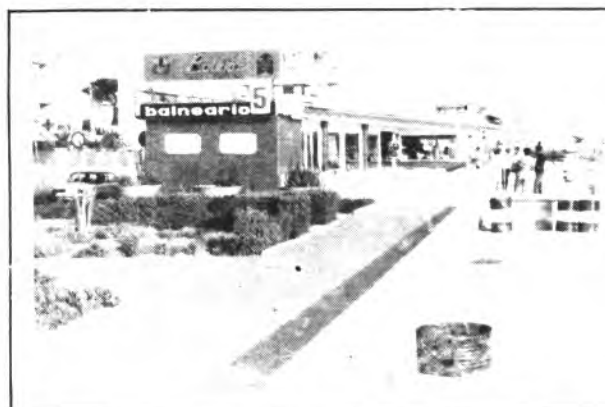
Repetesc que no és seriós aquesta exhumació de meritatsges que comen-

na el Vaticà, per que la dreta unida així en la terra com en el cel, no es podrà aturar.

No ens hem d'oblidar que, per aquestes terres, els sants sempre han tengut estimació cap a la dreta. (I em sembla que els dimonis també).

LLORENÇ CAPELLA

El personal dels balnearis de la Platja de S'Arenal, agraeixen la bona acollida que els ciutadans, llumajors i arenalers els dispensen.

Sempre al vostre servei.

LA DELEGACIÓ

EL TORO

STEAK HOUSE

Avda. Cán Pastilla, 102

EL PSM I EL VI

Al vi de les Illes l'hi ha sortit un gran amic: el Partit Socialista de Mallorca. Això es bo per a els nostres vins. El PSM presentà una proposició no de llei a la mesa del Parlament en la que hi planteja d'una manera prou clara la situació dels nostres vins i el que es pot fer amb ells.

Com a premisa elemental recorda la competència exclusiva de la Comunitat Autònoma en el foment del desenvolupament econòmic dintre del propi territori i com a competència també exclusiva l'agricultura i la ramaderia.

Específicament el PSM vol una potenciació de la producció vinícola cap a un nivell de qualitat i no estimular la producció fent-se grans quantitats de

baixa qualitat. Posà també sobre la taula la manca d'una política coherent en els nostres vins i manifestà que en altres indrets han evolucionat, mentres que aquí no. Al parlar de les Denominacions d'Origen estima necessari l'empara dels nostres vins. També hi ha una manca de divulgació i d'ajuda per a sostenir-la i desenvolupar-la.

Finalment el PSM resumeix tres punts:

1.— L'elaboració d'un estudi detallat de la situació actual de les vinyes i dels vins de les Illes.

2.— Col·laboració de la Comunitat amb els cellers que desitgin tenir una denominació d'origen.

3.— Que la conselleria d'agricultura i pesca juntament amb la de turisme, elaborin i duguin endavant

una campanya de divulgació dels nostres vins.

Com diu el PSM no és fent molt de vi dolent com ens salvarem, sinó fent un vi de més alta qualitat, encara que se'n fagi menys.

MANUEL PICO

"CHAPEAU", UNIO MALLORQUINA

El bon seny, la serenitat, la imaginació i la voluntat de futur —un futur millor— sembla que, a la fi, tengueren el seu protagonisme en aquesta terra de calamitats. Es Trenc no serà urbanitzat! És la notícia. Una notícia important, tranquil·litzadora, ja que pot ésser el principi de un nou o, al menys, diferent "saber veure" i "saber interpretar" Mallorca: o sigui, sortint al pas d'especulacions destructores.

N'hi ha que, amagats darrera una mesquina visió de l'economia, volen convertir Mallorca en una plataforma de ciment. Han destrossat la costa. Crearen murades de formigó a uns pocs metres del mar, a Santa Ponça i S'Arenal. Aixecaren un monstruós Manhattan a Magalluf, indubtable càncer del mal gust incrustat en el nostre paisatge de platges i pins.

Destrossaren Cala Mesquida i Cala Sant Vicenç. I no satisfets en la seva feina de termites especuladores, feren projectes de destrucció per a Es Trenc, S'Amarador, Ses Covetes, Sa Dragonera... Ara, la decisió d'Unió Mallorquina de donar suport a la proposta socialista, pot representar la primera advertència: Mallorca ha d'ésser salvada, prou de destrucció, comença l'època, feliç època, preferesc imaginar de la reconstrucció. Tenim un patrimoni que protegir i valorar: paisatge, la costa, les possessions, els pobles talaiòtics de Ses païsses o de Capicorb, etc. etc.

Si Unió Mallorquina segueix aquesta política de "mallorquinitat" — o sigui, escoltats més a les bases militants com ha passat amb la decisió sobre Es Trenc, personalment

pensaria que el partit abandonà vacil·lacions, debilitats i personalismes en benefici dels interessos generals de la Illa. I que les manifestacions de Pere Morey sobre normalització lingüística no són tansols paraules buides de contingut. Voldria creure que ha començat el temps de l'esperança, d'un futur millor. Que Es Trenc no és una tàctica circumstancial, sinó el principi de la fi de la destrucció.

ANTONI SERRA

MUSICA-FOLKLORE-CONCERTS

DIA 9 DE DESEMBRE

A LES 11 CONCERT DE
LA BANDA MUNICIPAL

TOTHOM HI ES
BENVINGUT

AGENT OFICIAL: BARTOMEU JAUME I NADAL
A S'ARENAL, SANT CRISTOFOL, 6 TEL. 260001
A LLUCMAJOR, HISPANITAT, 17-16 TEL. 660140

Renault 14

JOIERIA

RELOTGERIA

MARINA

CARRER SALUT, 21-TEL. 262415
S'ARENAL DE MALLORCA

Graphic Art S.A.

★ TIPOGRAFIA ★ OFFSET

★ DPT. FOTOGRAFIC

SANT CRISTOFOL, 116 TEL. 268964
S'ARENAL DE MALLORCA

Art i Joia

Relotgeria. Joieria. Argenteria. Objectes de real.
Trofeus. Gravats. Preus de Fàbrica

Avda. del Cid, 82
41 99 65

SON FERRIOL

KING'S
FRIED
CHICKEN

L'EXQUISIT
POLLASTRE FRIT

ANTONI AMENGUAL I
MARI CARMEN GARCIA

AVINGUDA NACIONAL, 7 (ENTRE BALLEARS 7 I 8) APARTAT 17 —
S'ARENAL DE MALLORCA — TEL. 266562

Els components d'una de les 20 aules de l'escola pública de Lluchmajor. Ells poden ser els principals protagonistes de la Festa de l'arbre.

LLUCHMAJOR: PRÓXIMA CELEBRACIÓ DEL DIA DEL ARBRE

El grup d'urbanisme ecologia i medi ambient de l'Agrupació Socialista de Lluchmajor, està fent una crida a tota la població en general i als ajuntaments, grups ecologistes, partits polítics, associacions de veïns i associacions de pares, instituts, escoles públiques i particulars que vulguin col·laborar en l'enomenat Dia de l'Arbre, amb la intenció i el desitge de que aquest dia serveixi per a canviar la tendència de la destrossa ecològica del medi ambient, que és quasi bé permanent en l'àmbit nacional i local.

Tots els interessats en col·laborar en aquesta idea, es poden dirigir al local de l'Agrupació Socialista, Plaça d'Espanya, 28 de 6 a 8 de l'horabaixa, o també al telèfon 660035.

ASSOCIACIÓ DE PENSIONISTES

S'ha constituït a Lluchmajor, amb més de quaranta filials inicials, l'Associació Democràtica de Pensionistes i Jubilats.

Aquesta associació està adscrita a l'Associació Balear, la qual també ho està a la Unió de Pensionistes

i Jubilats d'Espanya, i que compta actualment amb més de siscent mil afiliats.

El motiu de constituir-se aquesta associació a Lluchmajor es per a atendre les inquietuts dels pensionistes i jubilats, així com també els problemes que se'ls hi puguin presentar. També s'espera aconseguir millores socials en benefici de tots els associats.

L'adreça provisional de l'Associació a Lluchmajor és plaça d'Espanya, 28. El seu telèfon és el 660035, obert de dilluns a divendres, de 6 a 8 de l'horabaixa.

COST DE L'IMPOST SOBRE SOLARS SENSE EDIFICAR

Per a fer-nos una idea del nou augment que, a partir del proper any 1984 significarà pels propietaris de Lluchmajor, l'impost municipal sobre solars sense edificar s'incrementarà prop del 79 per cent. Es a dir, per un solar que pot costar cent mil pts. l'any 82-83 se'n pagaren 3.840. A partir d'ara se'n pagaran 6.900 pts.

ARNAU TOMAS

IMPORTANTS ACORDS EN EL PLE MUNICIPAL DE LLUCHMAJOR

En el darrer ple municipal, presidit pel batle Antoni Zanoguera Rubí, es varen pendre importants acords: Corporació Municipal, acord de la Junta electoral de zona, pel qual es designa regidor a Joana Maria Nadal Guasp en substitució del senyor Aulet Sastre el qual va renunciar el càrrec per malaltia. Es va donar a la senyora Nadal la delegació de cultura.

També es varen introduir les següents modificacions en les comissions informatives: Entra a formar part de la comissió de cultura i esports la nova regidora, de manera especial de les matèries corresponents a biblioteques i arxius, i, juntament amb el senyor Perelló, dels assumptes relacionats amb

centres escolars i beques.

En la comissió d'obres, urbanisme i agricultura passa a formar part d'ella Joan Puigserver, a qui, igual que al senyor Perelló se'ls hi encarreguen els assumptes corresponents a la tercera edat i ajudes als disminuïts.

En quant a les obres municipals: s'ha autoritzat la sol·licitud al Consell de Mallorca d'una subvenció a fons perdut per a la construcció i equipament de la residència d'avis amb un import total de 61.563.348 pts.

En quant als serveis: Demanar a la Jefatura de Ports i Costes de Balears, per al proper any, la delimitació de zones de la platja artificial de S'Arenal, vora el port esportiu, platja de Cala Pi, platja

Recó a efectes d'instal·lacions temporàries.

També es va autoritzar la sol·licitud al Consell Insular de Mallorca d'una subvenció a fons perdut per el manteniment de la guarderia infantil municipal, la quantitat de 221.480 pts. pel període comprès entre l'octubre i el desembre d'aquest any.

Es va deixar de banda el punt referent a la petició d'augment del preu de compra de l'aigua de Son Verí, per considerar que previament s'ha d'informar a l'enginyer industrial i dictaminar la comissió informativa que pertoquei.

Hi va haver una moció del grup socialista referent a la declaració del terme municipal de Lluchmajor zona desnuclearitzada.

Ca'n Tomen

ESPARTERIA

Carretera Militar, 293 - A

S'Arenal de Mallorca

ESCOLA DE KARATE-TENSHIN

INFANTIL-ADULTS

JAZZ-GIMNASTICA

DE MANTENIMENT

CARRER DUC DE RUBI, 3 TEL. 273126

SON FERRIOL

MOLÍ CA'N PERE

Carretera Arenal Lluchmajor
Km.14 - tel. 262031
El Arenal - Mallorca

ESPECIALITAT EN CAR GALLEGA
OBERT TOT L'ANY

BAR CA'N PACO

Local deportiu
Tapes variades
Carretera Militar, 275
S'ARENAL DE MALLORCA

LLUCHMAJOR JOANA MARIA NADAL, NOVA REGIDORA

"PER FE COSAS POSITIVES HEM D'ESTAR EN ACTIU I NO A L'OMBRA"

Com el lector ja haurà sabut a través de la premsa diària, Guillem Aulet, regidor de cultura del nostre Ajuntament, ha presentat la dimissió per motius de salut. Igualment ja és de domini públic que la Unió Mallorquina local ha designat com a substitut del Sr. Aulet la candidata que ocupava el sisè lloc dins la llista municipal: Joana Maria Nadal. D'aquesta forma —amb la renúncia del candidat que ocupava el cinquè lloc de la llista—, per primera vegada en la història local, una dona entra a formar part del Consistori lluchmajorer.

Joana Maria Nadal és ciutadana, però des de fa un bon grapat d'anys viu a Lluchmajor, on es va casar amb el menescal Antoni Tomàs. Fins ara ha fet les feines pròpies de qualsevol mestressa de casa i mare de dos fills. Anys enrera, en un col·legi de monges de molta anomenada, va cursar estudis, que ella qualifica "de cultura general a nivell del que avui s'anomena COU, però sense obtenir títols de cap casta". Ara, a hores lliures, es dedica pel seu compte a estudiar mallorquí, ja que dins l'escola d'aquelles monges de la seva joventut, la nostra llengua hi era bandejada.

La participació de Joana Maria Nadal en activitats de caire social a Lluchmajor es concreta en la intervenció dins la recentment creada Associació d'Amics de la Tercera Edat (ADATE) de la qual és membre fundador, i secretària. Així no obstant, té interès a fer notar que "aquesta associació no té res que veure amb política, és a dir, primer va néixer ADATE i després em vaig ficar en política. M'agradaria que això quedés ben clar".

Els motius de la seva irrupció en el camp de

la política i de presentar-se a les eleccions, diu que els té ben clars "perquè crec que des de l'Ajuntament es pot fer qualche cosa positiva. S'ha d'estar en actiu i no a l'ombra". Tot seguit fa una afirmació que no hauria de passar per malla dins un poble com Lluchmajor: "El qui només critica i no aporta res a la societat es desqualifica per sí mateix".

"NO ANAM GAIRE SOBRATS DE CULTURA"

Si li preguntam per què va afiliar-se a UM i no a qualsevol altre partit, considera que la pregunta és fora de lloc. Això no obstant, afirma que "Unió Mallorquina és el partit que està més aprop de la meua ideologia. Crec fermament en el regionalisme i voldria una societat lluny d'extremismes, tant d'esquerra com de dretes".

Com a encarregada de dirigir la regidura de cultura, li demanen que ens faci balanç sobre l'estat de la cultura a Lluchmajor. Amb humilitat confessa que "just acab d'entrar en contacte amb la realitat cultural del poble, però pens que l'estat de la cultura a Lluchmajor no deu ser molt diferent de la resta de pobles. I ja sabem que en el nostre país no anam gaire sobrats de cultura. Per tant la tasca és molt ampla i, ara mateix, molt difícil de precisar. En aquest moment no podria anomenar una qüestió concreta que tenguí prioritat, perquè totes són prou importants per sí mateixes. Resumint, crec que s'ha de potenciar la cultura en general".

La nova regidora dona per descomptat que continuarà els projectes culturals i la normalització lingüística iniciats dins el Consistori per Guillem Aulet: "El meu antecessor, en opinió meua, ha estat un

"Crec que això és cosa de polítics de més altura".

bon regidor de cultura que, desgraciadament, no ha pogut dur a terme les seves idees pels motius que tots coneixem. Pens que si pogués continuar la seva tasca i posar-me a la seva altura em donaria per molt satisfeta".

EL FEMINISME I L'AUTOMARGINACIO DE LA DONA

Totalment contrària a la legalització de les anomenades "drogues blanques", Joana Maria Nadal es considera feminista, però amb matisacions: "Si per feminista s'entén anar contra l'home, no ho som feminista. Si que crec que amb la situació actual estam un poc discriminades, però moltes vegades la marginació la fomentam nosaltres mateixes. L'ideal és que la dona sigui un complement per a l'home i viceversa".

El problema de la guerra i el pacifisme també la preocupa: "Som totalment partidària del pacifisme i estic totalment en contra de qualsevol classe d'armes. Crec que les guerres no serveixen per a res més que per posar misèria i sofriments". A pesar d'aquesta rotunditat en la resposta, no s'ha plantejat en profunditat si Espanya ha de sortir de L'OTAN o si hi ha de romandre:

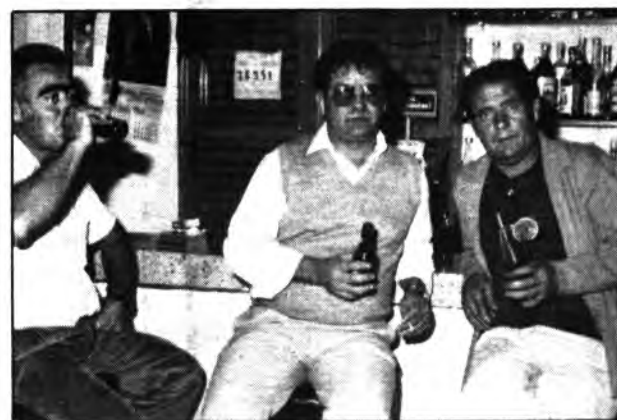
Ca'n Pastilla.

C. P. CA'N PASTILLA

A manca d'altres esports, a Ca'n Pastilla floreix el de la petanca amb quatre equips. Primera B, Segona B, Tercera C i Femenines. L'equip de Primera B, és el que va millor ja que fins ara no ha perdut cap partit, ha jugat 4 partits i té 8 punts.

El 30 d'octubre passat hi va haver molt de bullit al Camp del Ca'n Pastilla jugant contra el Molinar. Pareix que els moliners volien guanyar així com fos i a més de molts aficionats arribats en cotxe, en va arribar un autocar ben plé. Més de cent moliners animaven als seus jugadors, cosa que va provocar un estat de nivis mai vist entre els qui jugaven el noble deport de la petanca.

Peixeters, gitanos, re-

nous i altres noms que volien ser insults, foren les paraules que els pastillers hagueren de sentir. Si no hi hagué tocs, fou perquè els pastillers se feren por.

De totes maneres, els jugadors de tots dos equips se pertaren molt correctament. Fou el públic visi-

tant que sortí fora del solc. Cosa que al nostre parer, és més bé bona. Abans, aquest deport tenia ben pocs espectadors. Avui comença a tenir-ne molts i demà pot esdevenir un deport quasi tan violent i espectacular com el fútbol i el rubby.

CAFETERIA SANT DIEGO

COQUES DOLCES CADA DIA
I AL VESPRE MUSICA DE PIANO

Floreria

IKEBANA

SERVICI I DECORACIO A DOMICILI
SERVICI INTERFLORA

Avda. Nacional, 19
Tel. 26 66 68 S'ARENAL DE MALLORCA

CHINA RESTAURANT

ORIENTAL

C/Joan Verdader, 12
Arenal Tel. 26 67 21

飯 DEVANT EL BALNEARI 8店

Ara que encara estam en projectes de reestructuració viària, també aquí, dins el nostre Gran Arenal, ens feim portaveus del sentir popular i d'una pràctica cada vegada més gene-

ralitzada; l'ús de la bicicleta com a mitjà de transport econòmic, saludable i en augment: i la necessitat peretòria d'accelerar el nostre reordenament viari en carrils només pera a bi-

cicleta, per aquest mitjà de locomoció i de deport. No només des Trenc viu l'home. Veritat que sí? nins i nines de la Porciúncula?

HE SOMIAT UN PAÍS

He somiat un país en el qual les persones es valoraven per lo que eren, més que no per allò que tenien o bé aparentaven tenir...

En el qual la gent s'alegrava dels èxits, encerts i triums dels veïnats i coneguts, i al mateix temps eran molts discrets i procuraven no orejar els defectes, vicis i intimitats...

Un país en el qual es parlava sovint d'allò de bo que havia fet aquella persona o aquella altra, d'aquell gest desinteressat, d'aquella acció lloable i digna d'imitar, d'aquell testimoni d'entrega i d'ajuda mútua, d'aquelles persones que havien fet les paus i d'aquelles altres que s'havien ajudat en moments de crisi o dificultosos...

He somiat un país en el qual les persones amb dobbers i riqueses havien renunciat a guanys elevats a canvi de poder donar treball i vida a aquells que en cercaven, i també he somiat treballadors participant en la gestió de les empreses, honrats, responsables i conscients en la seva jornada laboral...

He somiat un país on es respectava el dret a la vida abans de néixer i on els més vells eren estimats i gaudien d'una gran consideració i afecte, cercant per a ells lo millor, encara que això suposàs sacrificis i més d'una privació en les famílies...

He somiat un país on els vells i malalts no-eren utilitzats només a l'hora de donar un vot, ni els joves manipulats amb drogues, tele i discoteques...

He somiat un país on els cristians participaven en l'Eucaristia només per convenciment i necessitat que no perquè estava manat, i on els creients no miraven el rellotge, per por de dedicar algun minut de massa al Senyor en lloc del programa televisiu o la tertúlia de cafe...

He somiat un país on la gent era agraïda amb aquells que lliurement i d'una forma desinteressada treballaven a favor dels altres...

¿Què fas tu perquè el teu poble s'hi assembli?

de "BONA PAU" Montuñi

DESPRES D'AVUI

Mallorca, he dit res dolent? Vos incomoda que digui Mallorca o preferiu que digui m...? Vos molesta, perquè sabeu que es quatre que quedam, volem dir Mallorca. L'estimam, no volem consentir que ens prenguin el poc que queda. L'estimam i no volem fer d'ella una soll. Ah, que no vos convé? Normal perquè sempre haviu fet d'ella el que

vos havia donat la gana. L'estimam, estam enamorats d'ella. Es perquè, no ho sabem, potser que sigui per la seva bellesa, per la seva natura o tal vegada, perquè ens hem adonat que ja quasi no queda res a palpar.

Els mallorquins hem vist sempre el negoci i potser que ara, tal vegada fa molt de temps, hàgim dit basta, uns per la vergonya i altres per convenci-

meent, però, encara en queden, i el dia que se'n vagin de pic-nic, no trobaran un bocí de terra sense haver-hi una llauna o una palada de formigó, i quan no puguin trogar l'ombra d'un arbre diran: me pareix que és massa tard. Ara és l'hora de dir basta, i llavors dir Mallorca, o sinó després sempre haurem de dir m...

JAUME RABASSA

UNA REVISTA EN MALLORQUÍ

De la Revista llucmajorera LLUCMAYOR DE PINT EN AMPLE reproduïm aquest article que ens ve com anell al dit, ja que pel seu contingut, la seva ideologia i fins i tot per l'espai geogràfic on se mou, la revista de Llucmajor, s'assembla i molt a S'ARENAL DE MALLORCA.

-Yo quiero ser suscriptor de la revista "Llucmajor de pinte en ample".

-Ja ho trob que ho has de ser, i ara tot d'una. Però escolta, i que te pareix que ho entendràs?

-Me esfuerzo en entenderlo, i si algo no comprendo bien, tú me lo vas a explicar.

Me va fer molt content aquell homo. De llavors ençà veig que la lleix i qualque vegada demana: "... I esto qué quiere decir?" I jo intent explicar-li. Quan veig s'interès d'un castellano-parlant per sa nostra llengua i ses nostres coses qued satisfet.

-“es que yo ya llevo diez años en el pueblo y me considero de aquí”.

Això és lo que noltros voldríem, que així fos, emperò, per desgràcia sou pocs. Es més freqüent trobar indiferència cap a ses nostres coses, ja ho sabem, quan mos hem d'esforçar a aprendre una cosa que no mos dona un rendiment material, mos fa pukes. Per això ho consider una agudeza que un foraster demostrí sa seva simpatia cap a noltros de sa millor manera que ho pot fer, volent estar informat de ses nostres coses en sa nostra llengua.

No tot són alegries lo que mos duu fer feina per a aquesta revista, ni molt manco.

—“Zeparatistas! que zeis unos zeparatistas!” Això m'he de beure qualque vegada; i més encara —“Estamos en España, y aquí se habla y escribe en español”

I olé, li dic jo, aquí xerram s'espanyol, es francès, un poc d'anglès i n'hi ha de mallorquins que xerren d'altres llengües estrangeres, emperò sa pròpia, sa nostra, sa que hem mamat i xerrat tota sa vida és es mallorquí o sia es català de Mallorca, sa qual, després de molts d'anys d'escriure-se molt poc, està tan malmesa, tan plena de barbarismes que si no anam un poc alerta quan xerram només deim dois.

Sense entrar en polèmiques de llengües, crec que sa revista "Llucmajor de pinte en ample" aconpleix bé sa seva funció si hi ha gent que no llegia en mallorquí i ara hi lleix, baldament ho facin com si llegissin una rondalla. Però si endemés comprenen s'idea, això fa que mirin Mallorca i es mallorquins amb més simpatia i se trobin més a gust entre noltros.

I ara passant a sa gent d'es poble, me deia un s'altre dia: —“Me costa molt llegir mallorquí perquè no hi estava avesat, emperò quan tenc sa Revista, llegesc un poc cada dia i m'agrada”. Un altre, com aquest n'hi ha pocs, me deia —“Trob que hi ha poc que llegir, en dos dies ja l'he esclovellada”. I és que si tot fossin escrits o aquests fossin massa extensos resultaria pesada, no pot ser; hi ha d'haver entrevistes, comentaris, “xascarrillos”, estudis, fotos, anuncis, passatemps i tot lo que faci falta perquè

una revista sia lo que ha de ser.

A sa Revista ningú no la mira de sa mateixa manera —“Hi ha pocs comentaris esportius” —“Hi ha massa comentaris esportius”, —“només xerrau d'es vells” —“només xerrau d'es joves”, —“escriuiu en català massa literari” —“escriuiu en mallorquí massa casolà”. Sí, sí, tot això m'han dit, i crec que és bo que se digui, és lo que volem, sentir ses crítiques, i en sa mesura de lo possible fer es gust d'una majoria. Encara crec que seria millor que es comentaris que mos feis p'es carrer els mos escriviessiu dirigits a sa secció “Cartes”, però clar, si vos fa pukes llegir en mallorquí, com no vos ne farà escriure!?; no vos preocupeu, ja les traduirem: podeu escriure en castellà.

Aquesta revista ja ha vist tres vegades ses Fires, i encara les ha de veure molts d'anys més. Si sa voluntat mou muntanyes, aquesta muntanya que representa confeccionar sa Revista, la mouen moltes de voluntats no la mouen doblers, no, sa nostra força no és aqueixa. Sa nostra força, deia, la mos donau vltros mateixos, es qui llegiu sa Revista, es qui la compreu qualque vegada i es qui hi estau subscrits, tots es Barceló, Salvà, Tomàs, Noguera, Manresa, Pou... i es Tobarías, Guerrero, Rodríguez, Pacheco, Mínguez, Carmona, Comino... tots vltros a's cap i a la fi, llucmajorers nadius o adoptats que heu elegit sa nostra Revista per estar informats, o llegir xascarrillos o simplement per fer pràctiques de lectura en mallorquí, gràcies per donar-mos aquesta força moral per continuar sa nostra feina.

Guillem Oliver.

BAR HERMANOS DELGADO

“UN DURO MENOS”

TINENT GARAU FARGAS, 44 — ES MOLINAR

UN GRIT EN EL DESERT

Anar de rodolons no és cap vega, trob que és un quadre molt trist, en el món sempre s'ha vist que, el qui està ferit gemega.

M'agradaria que em donassin sa definició d'una persona (en aquest cas un deficient mental) que cada dia ens dóna una punyida en és cos i en es cor; una persona que mos lleva dies, anys de vida, que mos mata a poc a poc, que no mos deixa fer sa feina que toca perquè sempre hem d'estar pendants d'ella. Què me contestaríeu? Que no té coneixement i que li hem de deixar passar? Però, perquè li deixem passar no lleva de que ens acurça sa vida i de que mos mata a poc a poc.

Jo em pregunt: ¿Es a aquestes persones que voltros voleu donar vida? A un malforjat, físic i mental, que d'aquí a cent anys n'hi hurà més que mosques?

A això deis caritat? Quina caritat teniu per aqueixes altres persones que tant i tant sofreixen? Perquè no preniu amb ses vostres mans aquestes mateixes caritats i vos en duis una setmana per hom a ca vostra a una d'aquestes persones i sabreu quina cosa és sa caritat

vertadera? Perquè a sa vertadera només la coneixen aquells que la practiquen, però no tots els qui la prediquen.

Crist va dir: Apreniu de mi... i feis el que vos he manat; o sigui, fer sa caritat amb ses obres i no tan sols de paraula.

I per fer-la d'obra seria molt guapo que fessiu tanta propaganda perquè el Govern fes a cada província un Centre on tots hi poguessin anar (i estassin ben atesos i que ajudàs un poc més a aquestes famílies que tenen sa desgràcia de tenir-ne un) com propaganda heu feta en contra de sa despenalització.

L'Evangeli diu: (més o manco) Si sa figuera se seca arrebassau-la. Si s'arbre no dóna fruit tallau-lo. Però jo vos dic que si neix cugula dins es blat i la segau amb so blat, no haureu aclarit res, perquè tota sa llavor ja s'ha espolsada i ha quedada en terra per l'any qui ve tornar a néixer i tornar tenir ses blateres brutes. Si l'haguéssiu collida quan era petita, o no l'haguéssiu deixada néixer, no vos donaria cap mal de cap i tendríeu es blat ben net.

Quin fruit poden donar aqueixes persones a no esser maldecaps a sa família i a sa societat?

Jo el que he dit sempre: que un ministre hauria d'esser de s'ofici de lo que ell és ministre. No sé si em deix entendre; jo voldria que aquests que no ho volen fossin pares d'una o dues d'aqueixes "persones", per a veure sa caritat que tendrien per ells i per ses altres famílies que en tenen o que n'han de tenir.

O farien sa llei de s'embut... a s'enrevés?

Apreniu de mi, deia Crist, però... Ell feia allò que predicava.

Jo vos vull demanar:

deixau ses coses tal com són. no poseu més miseri en el món que ja basta sa que hi ha.

Perquè sembrar arbres tarats si no les heu de deixar créixer? Perquè los heu de fer néixer si tammateix seran marginats?

Jaume Nigorra

PICADIS D'ESPIRES

Les idees són útils. Els homes són necessaris. Però el realment IMPRESCINDIBLE per fer una REVOLUCIÓ, són els doblers. Desenganau-vos.

No hi ha res més hermètic que un poble, quan es tanca de barres amb qualcú. Aler-ta.

No hi ha homes dolents; hi ha gent mal pasturada.

L'interés és mala bèstia, diuen. El capital no té entranya, diuen. Els doblers corrompen, diuen. Dec esser una espècie de gran persona, jo.

Segueix essent veritat, Joan: dormir és viure menys. El que envelleix no són les veritats, amic meu, són les persones.

L'important és fer moltes coses, així, enmig de totes, qualcuna en surt de bé, de vegades.

El procés evolutiu i harmònic d'una societat és una mentida que s'han inventada els involucionistes.

Un país és com un infant: quan ha de pegar una crescuda, l'ha de pegar i foris. Encara que després hagi de fer lliet.

Abans deien: qui no vol pols que fugi de l'era. Ara dic: qui no vol pols que fugi de l'OTAN. Pols nuclear s'entén.

La llet, quan bull, infla i vessa del perol si no la lleven del foc. Així també els homes amb massa poder.

Biel Florit Ferrer

